

Брюхович А.О.
вчитель математики,
Криворізький Покровський ліцей,
Гвоздецька Ю.В.
вчитель математики,
Криворізький Покровський ліцей

ВИКОРИСТАННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ПІДГОТОВЦІ УЧНІВ ДО ЗОВНІШНЬОГО НЕЗАЛЕЖНОГО ОЦІНЮВАННЯ З МАТЕМАТИКИ

Постановка проблеми. Невід’ємною частиною сучасного освітнього процесу є впровадження інформаційно-комунікаційних технологій в усі етапи навчання учнів. Використання дистанційних технологій має широкі можливості для удосконалення навчального процесу, зокрема при підготовці учнів до зовнішнього незалежного оцінювання (ЗНО) з математики.

Аналіз актуальних досліджень. Розробку теоретичних основ дистанційного навчання виконували О.О. Андрєєв, П.В. Дмитренко, В.В. Олійник, Н.В. Морзе, Є.С. Полат, Є.М. Смирнова-Трибульська, А.В. Хуторской та інші. Психолого-педагогічним і практичним аспектам використання технологій дистанційного навчання присвячені окремі наукові праці М.І. Жалдака, В.М. Кухаренка С.О. Семерікова, Ю.В. Триуса. Створенням дистанційних курсів з різних дисциплін займалися В.Ю. Биков, Т.В. Колчук,

В.М. Кухаренко, О.В. Рибалка, Н.Г. Сиротенко та інші.

Ю.М. Ільїна, Є.С. Рогальський та інші науковці зазначають, що дистанційне навчання відноситься до порівняно нових технологій отримання знань, які базуються на [2, с. 113]:

- відсутності необхідності перебування в навчальному закладі – будь-які навчальні матеріали доступні для учнів незалежно від місця їх перебування;
- застосуванні сучасних мультимедійних засобів спілкування переважно через мережу Інтернет (при необхідності візуального контакту може бути використана веб-камера);
- відсутності (або відносній гнучкості) часового обмеження процесу навчання;
- знятті психологічної напруги, що можливо виникає за певних умов під час безпосереднього спілкування учителя й учня;
- обліку індивідуальних потреб кожного учня при формуванні основ процесу навчання.

Мета статті – розкрити можливості використання дистанційних технологій при підготовці учнів до зовнішнього незалежного оцінювання з математики.

Виклад основного матеріалу. Підготовка до ЗНО є важливим етапом навчання математики в школі, бо від успішності його здачі буде значно залежати майбутнє учнів – вступ до вищих навчальних закладів і життєві перспективи.

Виокремимо етапи формування позитивної мотивації пізнавальної діяльності у слухачів дистанційного курсу з математики при підготовці до ЗНО, спираючись на дослідження О.М. Хари [4]:

- привернути увагу і здійснити цілепокладання;
- запевнити у важливості навчання та досяжності мети (вступу до омріяного вищого навчального закладу);
- підтримувати впевненість через наявність посильних завдань;
- забезпечити позитивні результати та задоволення від навчання.

Т.В. Колчук вважає, що дистанційне навчання є однією з прогресивних педагогічних технологій XXI століття, зручний спосіб навчання, що дозволяє здійснювати пряме спілкування і постійний зворотний зв'язок між учнем і вчителем. Воно може стати незамінним для учнів випускних класів для підготовки до зовнішнього незалежного оцінювання [3, с. 15-16].

Підготовку учнів до ЗНО необхідно здійснювати різних етапах навчання:

- під час вивчення нового матеріалу;
- для закріплення нового матеріалу (індивідуальні й групові тестові вправи);
- під час перевірки знань (тестові завдання різної форми для поетапного контролю, тематичні та підсумкові тестові завдання), таку перевірку можна здійснювати і дистанційно;
- як домашнє завдання (тестові завдання для самоконтролю, зокрема і в дистанційному курсі).

Важливо попередньо підготувати учнів до роботи завданнями ЗНО, щоб вони могли оперативно виконувати завдання тестового характеру; ясно, чітко, послідовно, логічно обґрунтовувати кроки виконання завдань третьої частини. Це можна забезпечити шляхом проведення пробних тестувань у школі (зі збереженням усіх етапів його проведення), у дистанційному курсі та у мережі

Інтернет.

Традиційні тематичні контрольні роботи можна доповнювати проходженням тестування, наприклад на дистанційних курсах «Геометрія, 7-9 клас» [1].

Поступову підготовку школярів до виконання завдань ЗНО можна здійснювати через органічне включення тестових форм поточного контролю. Учні можуть виконувати тестові завдання на комп'ютері (розроблені вчителем, або тести з ЗНО попередніх років з автоматичною перевіркою та теоретичним коментарем). Також необхідно систематично здійснювати повторення навчального матеріалу під час дистанційних консультацій та вебінарів, які може проводити як сам вчитель так і обрати їх серед пропонованих в мережі Інтернет.

Під час дистанційного навчання створюються такі умови, в яких учень відчуває впевненість у собі і внутрішнє задоволення, а це сприятиме підвищенню його робочого тону, збільшенню продуктивності навчальної праці.

Підготовка учнів до успішної здачі ЗНО не повинна бути єдиною метою систематичного навчання математики, а має бути стимулом до підвищення рівня математичних компетентностей школярів.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Методично виважене використання дистанційних технологій при підготовці учнів до ЗНО з математики дає можливість оптимізувати навчальний процес, перевірити сформованість ключових та предметних компетентностей. Перспективи подальших досліджень вбачаємо в розробці методичних рекомендацій вчителям математики щодо організації дистанційних курсів з математики.

Список використаних джерел та літератури

1. Дистанційний курс «Геометрія, 7-9 клас» / Т. Г. Крамаренко, Т. В. Колчук. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.moodle.kdpu.edu.ua/>. – 2010.
2. Использование информационно-коммуникационных и мультимедийных технологий в образовании : [монография] / Ю. Н. Ильина, Е. С. Рогальский, Н. А. Гудина [и др.]; под общ. ред. Н. В. Лалетина. – Красноярск : Центр информации, 2011. – 164 с.
3. Колчук Т.В. Методика дистанційного навчання геометрії учнів основної школи: дис. ... кандидата пед. наук : 13.00.02 / Колчук Тетяна Василівна. – К. : НПУ імені М. П. Драгоманова, 2014. – 248 с.
4. Хара О.М. Дистанційне навчання математики абітурієнтів у системі довузівської підготовки: дис. ... кандидата пед. наук : 13.00.02 / Хара Олександра Миколаївна. – К. : НПУ імені М. П. Драгоманова, 2010. – 224 с.